

Vorig jaar oktober startte Mark en Erik van Boot en Broersen Fysiotherapie uit Lisse samen met Anneke met het organiseren van een fiets- en hike evenement in Nepal. Het doel: een inzamelingsactie voor onze Stichting Ketaaketighar. Het gehele jaar was de groep, bestaande uit 24 personen, druk bezig met het organiseren van allerlei acties.

En natuurlijk ook met het trainen voor een goede conditie,

De deelnemers betalen zelf hun reis-, verblijf- en fietsuurkosten.

Intussen werden er duizenden euro's per maand bijgeschreven op onze bankrekening.

Kon mijn ogen niet geloven. Het werd in totaal het gigantische bedrag van € 73.223.--.

Met dit door de deelnemers ingezamelde geld zijn de volgende doelen gefinancierd en gerealiseerd:

Het afbouwen van de bovenverdieping en het dak van de school in de bergen.

Om het kindertehuis staat nu een stenen muur en er is een nieuw dak geplaatst.

Vijf watertanks voor families in de bergen.

Een bijdrage van € 15.000,-- voor een bus voor het vervoer van gehandicapte kinderen van huis naar een behandelcentrum en school. Zo steunen ze ook fysio in Nepal .

Collegegeld voor een opleidingstraject (bv verpleegkundige) .

Kosten voor onderdak. Er zijn 4 nieuwe kinderen extra in het huis opgenomen en in maart 2020 zullen er nog vier nieuwe kinderen komen..

Op 20 september van dit jaar vertrokken 21 deelnemers vanaf Schiphol, uitgezwaaid door het Nederlands bestuur, naar Nepal voor een 10 daags bezoek. Met een binnenlandse vlucht vloog het team door naar Pokhara, waar men gelijk met een roeiboot het grote meer overstak en toen de berg opklom naar de Temple of Peace. Dat was een knap staaltje na zo'n lange vlucht. De volgende dag kwam de vuurdoop op gehuurde mountainbikes met testen en valwerk . Het werd een dolle rit, vee op de weg, donwtown door Pokhara, de rijstvelden en adembenemende uitzichten.

Dag 4: Op naar Dhampus met 30 km. klimmen voor de boeg. 4 gidsen waaronder een mecanicien en twee bezemwagens. Klimmen en klauteren, hiken en biken , het was weer een miraculeuze dag met als absolute hoogtepunt de bergrit naar Dhampus. Onweer en regen kraakten de toch al gekrenkte knieën, bovenbenen en kuiten. Maar met luid gejuich kwam de groep binnen.

Dag 5: Vroeg op voor de zonsopgang. Helaas mistig. Er stond een vroege wandeling naar het Australian Basecamp op het programma. Dat was lopen, hiken, bloedzuigers en veel mist. Terug naar Dhampus en van daaruit terug naar Pokhara met wat valpartijen onderweg. Gevolg van letterlijk over de keien en rotsen naar beneden kletteren met het stalen ros. Het bezoek aan een Tibetaans vluchtelingenkamp was erg bijzonder evenals de dollemansrit over de "snelweg".

Dag 6: Laatste morgen in Pokhara. Ontbijt 6.00 uur en een fietstocht rondom het meer. Na een fikse regenbui 's nacht waren de wegen veranderd in modderwegen en rivieren stroomden over de roestbruine glibberige weg. Men zag alleen modderfiguren op de fiets. Om half twaalf vertrok de bus naar ons hoofddoel, het kindertehuis in Chitwan , met een chauffeur die les heeft gehad van zowel Max als Jos Verstappen en op zijn shirt No Fear had staan. Om ca. 16.00 uur waren we al in Chitwan. Op tijd om de kinderen te bezoeken . Het was een hele invasie 22 personen, die allemaal de kinderen en het huis wilden zien.

En natuurlijk ook de stenen muur om het huis en het dak, die dankzij hun sponsoring tot stand is gekomen. .

Arun, lid van het Nepalees Bestuur vergezelde ons. Sommige kinderen gaven een rondleiding. Vooral de oudere kinderen konden aardig in het Engels met de groep communiceren. Ook kreeg ieder kind een mooi T-shirt. Zelfs Camillie wilde zo'n shirt. De groep was vol lof over het huis en de kinderen. Ze vonden het prachtig van wat er tot nu toe tot stand is gebracht.

Dag7: 6.30 u. Ontbijt daarna naar de boten, gemaakt van boomstammen, 6 km. de rivier op, met veel krokodillen, richting het Nationaal Park. Hiking in de jungle met tijgers, olifanten, neushoorn en bloedzuigers. Men ging in 3 groepen. De neushoorn liet zich zien. Na de trip terug naar het kinderhuis. Er werd gespeeld met plaktattoo 's , tafeltennis, balspel, voetballen, boks- en boks verdedigingswerk, leren fotograferen en uiteindelijk samen chicken-momo's eten in KC's restaurant. Bij het verlaten van het restaurant heeft Suntali, een van de oudere meisjes, een lied voor ons gezonden en de groep bedankt voor wat zij gedaan hebben voor de kinderen en voor Nepal.

Reactie v.d. groep: We hebben genoten van de blije kids en waren trots om te zien wat we hebben kunnen veranderen. Het huis is zeker nog niet af en er zal nog flink geknokt moeten worden om verbeteringen aan te brengen, maar het team verdient de credits voor hun tomeloze inzet en wat is er mooier om te zien dat dit verwezenlijkt is . Namaste

Dag 7; Terug naar Kathmandu. Het plan was met de bus, maar er was sprake dat het 12 uur zou gaan duren, dus werd het plan B. met het vliegtuig. De vlucht duurde 20 min. In Kathmandu stond het hele verkeer vast. Wat erg jammer was, want de geplande trip om naar de gesponsorde bus te gaan kijken bij het project in Dhapakhel kon niet doorgaan.

Dag 8: Rondtrip door Kathmandu naar de 4 meest belangrijke bezienswaardigheden.

Dag 9: 's Morgens vroeg op . Terugvlucht naar huis.

Wat waren het een kanjers en doorzetters.
Ze bleven volhouden ook al was het programma propvol.
Met heel veel plezier, dat straalde er vanaf.
Een reis die in mijn geheugen gegrift staat.
Namens het Nepalees Bestuur en het Nederlands Bestuur.
En vooral namens de kinderen
Héél, véél dank voor jullie bijzondere en grote inzet.

Dhanyabad.
Anneke.